dag for de henved 600 medlemmer og talerinder fra I. C. W. og kongressen, lige som naturligvis „Værten" d. v. s. „Bund deutscher Frauenvereine" giver en saadan, hvortil midlerne er tilvejebragt dels privat, dels ved bidrag fra de 170 foreninger, hvoraf forbundet bestaar.

(Iøvrigt er de officielle udgifter for de andre kongresdeltagere kun 8 mark pro persona under hele kongressen.)

Der er desuden stærk tale om at *kongressen vil blive aabnet i selve rigsdagsbygningen*, saafremt rigsdagens møder til den tid er sluttede. Kongressens betydning afhænger vel ikke af denne plans virkeliggørelse, men dette vilde dog for mange svage sjæle være en opmuntring.

Som man ser, tegner alt baade festligt og praktisk, og naar nu rammerne saaledes er holdt i den store stil, da strænge hver og en af dem, som skal bevæge sig inden for disse, sig an for at blive i Stilen.

Dresden, April 1904.

K. A. W.-K.

Till
Redaktionen af „Kvinden og Samfundet".

Ännu en gång
Reformarbetet till förbättrande af kvinnans ställning.

——

Jag anser mig ännu böra anhålla om plats för nedanstående, ehuru den föga gentlemanlika ton, herr *Ploug* finner lämplig att anslå (Kvinden og Samf. 1904, no. 3), i sjelfva verket skulle fritaga mig från vidare replikvexling med honom.

Herr Ploug klandrar, att jag icke anhållit om hjelp af „danske Fremskridtskvinder" vid författandet af min bok.

Ur företalet till denna framgår, att jag erhållit bistånd af personer i resp. der berörda länder. Hösten 1902 gjorde jag en resa till Danmark enkom i detta syfte, och alla de källskrifter, herr Ploug förkastar, äro rekommenderade af Danmarks förnämsta „Fremskridtskvinder", alla de citat, herr Ploug ogillande anför, äro ordagranna öfversättningar ur „danske Fremskridtskvinders" arbeten, och källorne äro angifna i boken. Herr Ploug säger: „efter at have berørt Gennembrudsaaret 1848, i hvilket Danmark efter Forfatterindens Mening bl. a. frigjorde sig for *tysk Literaturs* Enevælde (sic! det staar der virkelig!)" . . .

Citatet är falskt. I min bok sid. 284 står *andligt beroende*, icke *enevälde*.

Herr Ploug fortsätter: „ — — nævner hun Junigrundloven og bemærker her, at *de statsborgerlige Rettigheder, hvoraf de danske Mænd kom i besiddelse gennem den af Kong Frederik den Syvende gennemførte Forfatning af 1848 (!!!!) kom ej Kvinderne til Gode*".

Dessa uttalanden benämna herr Ploug en „grov Uefterrettelighed". Jemför: Kirstine Frederiksen i „Handbuch der Frauenbewegung von Helene Lange und Gertrud Bäumer" 1901. (Die Geschichte der Frauenbewegung in Dänemark), sid. 293: „Im Jahre 1848 machte das dänische Volk — ungeachtet der unmittelbaren Folgen des Krieges — sich frei von zweifacher Vormundschaft: erstens von der geistigen Abhängigkeit von Deutschland und der deutschen Literatur und zweitens von der inneren Abhängigkeit von einer absoluten Regierung. — — Die Bürgerrechte, die König Friedrich VII durch das Verfassungsgesetz von 1848 seinem Volk verlieh, kamen den Frauen nicht zu gute".

Herr Ploug kallar det „Konfusion", att J. L. Heiberg nämnes som representant för tidens konservatism, „fordi han i „Aprilsnarrene" har spottet med sin Tids *moderne* Pigeskole — sikkert en for mange Danske overraskende Opdagelse. Og jevnsides hermed anføres, hvorledes fru Heiberg dekreterede, „at en ung flicka borde förvaras i sin mors byrålåda, tills hon gifter sig", uden at Forfatterinden i sin Uskyldighed aner, at denne Ytring, — dens Autenticitet forudsat — hører hjemme blandt Vidnesbyrdene om en langt senere Tids Tænkemaade".

Jemför: Kirstine Frederiksen i „Handbuch der Frauenbewegung" (sid. 292). „Ein junges Mädchen muss bis ihre Hochzeit im Komodenkasten ihrer Mutter aufbewahrt werden", dekretierte Frau Heiberg, und ihr Mann, seiner Zeit der Hohepriester der Ästhetik, verspottete in seinem Stück „die Aprilnarren" die modernen Mädchenschulen".

Herr Ploug betecknar som „kronologisk Virvar" uttrycket, att bland andra inflytanden äfven „Danmarks politiske olyckor" bidrogo att framkalla en brinnande fosterlandskärlek hos *Mathilde Fibiger*.

Jemför: Kirstine Frederiksen i „Geschichte